

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV (EU) 2015/2193**2022/EØS/83/30****av 25. november 2015****om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra mellomstore forbrenningsanlegg^(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I europaparlaments- og rådsbeslutning 1386/2013/EU⁽⁴⁾ («handlingsprogrammet») anerkjennes det at utslipp av forurensende stoffer til luft er blitt betydelig redusert de siste tiårene, men at luftforurensningen samtidig er et problem i mange deler av Europa, og at unionsborgere fremdeles eksponeres for luftforurensende stoffer som kan skade deres helse og velferd. I henhold til handlingsprogrammet er økosystemene fremdeles utsatt for omfattende nitrogen- og svovelavsetning som skyldes utslipp fra transport, ikke-bærekraftig landbrukspraksis og kraftproduksjon. I mange områder i Unionen ligger luftforurensningsnivåene fremdeles over de grensene som Unionen har fastsatt, og Unionens luftkvalitetsstandarder oppfyller fremdeles ikke de målene som Verdens helseorganisasjon har fastsatt.
- 2) For å sikre et sunt miljø for alle oppfordres det i handlingsprogrammet til at lokale tiltak utfylles av egnet politikk både på nasjonalt plan og på EU-plan. Det kreves særlig en styrking av innsatsen for å oppnå fullt samsvar med Unionens regelverk for luftkvalitet og fastsettelse av strategiske mål og tiltak utover 2020.
- 3) Vitenskapelige vurderinger viser at unionsborgernes levetid i gjennomsnitt forkortes med åtte måneder på grunn av luftforurensning.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 313 av 28.11.2015, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 183/2021 av 11. juni 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 451 av 16.12.2014, s. 134.

(2) EUT C 415 av 20.11.2014, s. 23.

(3) Europaparlamentets holdning av 7. oktober 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 10. november 2015.

(4) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1386/2013/EU av 20. november 2013 om et allment miljøhandlingsprogram i Unionen fram til 2020 – «Et godt liv i en ressursbegrenset verden» (EUT L 354 av 28.12.2013, s. 171).

- 4) Utslipp av forurensende stoffer fra forbrenning av brensel i mellomstore forbrenningsanlegg reguleres generelt ikke på unionsplan, selv om de i stadig økende grad bidrar til luftforurensning, særlig på grunn av en økende bruk av biomasse som brensel, som følge av klima- og energipolitikken.
- 5) Forbrenningen av brensel i visse små forbrenningsanlegg og -apparater er omfattet av gjennomføringstiltak som omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF⁽⁵⁾. Det er akutt behov for ytterligere tiltak i henhold til direktiv 2009/125/EF for å dekke det resterende hullet i regelverket. Forbrenning av brensel i store forbrenningsanlegg er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU⁽⁶⁾ fra 7. januar 2013, mens europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF⁽⁷⁾ fremdeles får anvendelse på store forbrenningsanlegg som er omfattet av artikkel 30 nr. 2 i direktiv 2010/75/EU fram til 31. desember 2015.
- 6) I sin rapport til Europaparlamentet og Rådet av 17. mai 2013 om gjennomgåelsene som er utført i henhold til artikkel 30 nr. 9 og artikkel 73 i direktiv 2010/75/EU om industriutslipp med hensyn til utslipp fra intensiv husdyravl og forbrenningsanlegg, konstaterte Kommisjonen at det er påvist et klart potensial for kostnadseffektiv reduksjon av luftutslipp i forbindelse med forbrenning av brensel i mellomstore forbrenningsanlegg.
- 7) Unionens internasjonale forpliktelser med hensyn til luftforurensning, som er utformet for å redusere forsurening, eutrofiering, ozon på bakkenivå og utslipp av partikler, er avtalt innenfor rammen av Göteborg-protokollen til konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning, som ble endret i 2012 for å styrke de eksisterende forpliktelsene til å redusere utslippene av svoveldioksid, nitrogenoksider, ammoniakk og flyktige organiske forbindelser, og for å innføre nye forpliktelser til å redusere fine partikler (PM 2.5), som skal oppfylles fra og med 2020.
- 8) I kommisjonsmeldingen til Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen av 18. desember 2013 kalt «A Clean Air Programme for Europe» etterlyses det tiltak for å kontrollere utslipp av luftforurensende stoffer fra mellomstore forbrenningsanlegg, for dermed å utfylle rammereglene for forbrenningssektoren. Programmet for ren luft utfyller programmet for reduksjon av forurensning i 2020 som er fastsatt i kommisjonsmeldingen til Rådet og Europaparlamentet av 21. september 2005 kalt «Thematic Strategy on Air Pollution», og utarbeider mål for å begrense miljøpåvirkningen for perioden fram til 2030. For å oppnå alle disse strategiske målene bør det fastsettes et regelverksprogram, blant annet med tiltak for å kontrollere utslipp fra mellomstore forbrenningsanlegg.
- 9) Mellomstore forbrenningsanlegg bør utvikles og drives på en måte som fremmer energieffektivitet. Slike hensyn samt økonomiske hensyn, tekniske muligheter og livssyklusen til eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg bør særlig tas i betraktning ved ettermontering av mellomstore forbrenningsanlegg eller når det treffes beslutninger om større investeringer.
- 10) For å sikre at driften av et mellomstort forbrenningsanlegg ikke fører til dårligere luftkvalitet, bør tiltak som er truffet for å begrense utslipp av svoveldioksid, nitrogenoksider og støv til luft, ikke føre til økte utslipp av andre forurensende stoffer, som karbonmonoksid.
- 11) Mellomstore forbrenningsanlegg som allerede er omfattet av unionsomfattende minstekrav, for eksempel anlegg der en regel om sammenlagte utslipp får anvendelse i henhold til kapittel III i direktiv 2010/75/EU, eller anlegg som forbrenner eller samforbrenner fast eller flytende avfall og derfor er omfattet av kapittel IV i det nevnte direktivet, bør unntas fra dette direktivets virkeområde.
- 12) Visse andre mellomstore forbrenningsanlegg bør også unntas fra dette direktivets virkeområde på grunnlag av anleggenes tekniske egenskaper eller bruken av dem i særlige former for virksomhet.
- 13) Ettersom mellomstore forbrenningsanlegg som forbrenner bare raffineribrensler eller raffineribrensler sammen med andre brensler for energiproduksjon i mineralolje- og gassraffinerier, og gjenvinningskjeler i anlegg for produksjon av papirmasse, er underlagt utslippsnivåer som er forbundet med beste tilgjengelige teknikker (BAT) angitt i BAT-konklusjonene som allerede er fastsatt i henhold til direktiv 2010/75/EU, bør dette direktivet ikke få anvendelse på slike anlegg.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF av 21. oktober 2009 om fastsettelse av en ramme for å fastsette krav til miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (EUT L 285 av 31.10.2009, s. 10).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU av 24. november 2010 om industriutslipp (integrrert forebygging og begrensning av forurensning) (EUT L 334 av 17.12.2010, s. 17).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

- 14) Dette direktivet bør få anvendelse på forbrenningsanlegg, herunder en kombinasjon som består av to eller flere nye mellomstore forbrenningsanlegg, med en samlet nominell termisk effekt på minst 1 MW og under 50 MW. Enkelte forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på under 1 MW bør ikke tas i betraktning ved beregningen av den samlede nominelle termiske effekten for en kombinasjon av forbrenningsanlegg. For å unngå hull i regelverket bør dette direktivet også få anvendelse på en kombinasjon av nye mellomstore forbrenningsanlegg der den samlede nominelle termiske effekten er minst 50 MW, uten at dette berører kapittel III i direktiv 2010/75/EU.
- 15) For å sikre at det føres kontroll med utslipp av svoveldioksid, nitrogenoksider og støv til luften, bør hvert mellomstort forbrenningsanlegg bare være i drift dersom det har fått tillatelse eller er registrert av den vedkommende myndigheten, på grunnlag av opplysninger framlagt av den driftsansvarlige.
- 16) For å gjøre det mulig å begrense utslippene til luft fra mellomstore forbrenningsanlegg bør det fastsettes utslippsgrenseverdier og krav til overvåking i dette direktivet.
- 17) Utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II bør ikke få anvendelse på mellomstore forbrenningsanlegg på Kanariøyene, i de franske oversjøiske departementene, på Azorene og på Madeira på grunn av de tekniske og logistiske problemene knyttet til disse anleggenes isolerte beliggenhet. De berørte medlemsstatene bør fastsette utslippsgrenseverdier for slike anlegg for å redusere deres utslipp til luft og de mulige risikoene for menneskers helse og miljøet.
- 18) For å gi eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg tilstrekkelig tid til å tilpasse seg teknisk til kravene i dette direktivet, bør noen av utslippsgrenseverdiene få anvendelse på disse anleggene etter et fastsatt tidsrom fra anvendelsesdatoen for dette direktivet.
- 19) For å ta hensyn til visse særlige omstendigheter der anvendelsen av utslippsgrenseverdier ville føre til uforholdsmessig høye kostnader sammenlignet med miljøfordelene, bør medlemsstatene ha mulighet til å unnta mellomstore forbrenningsanlegg som brukes i nødssituasjoner og som er i drift i begrensede tidsrom, fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktivet.
- 20) På grunn av infrastrukturbegrensningene for eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg som inngår i små, isolerte mikronett eller isolerte mikronett samt behovet for å tilrettelegge for sammenkopling av dem, bør slike anlegg få mer tid til å tilpasse seg utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktivet.
- 21) Med tanke på de samlede fordelene med fjernvarme, ettersom den bidrar til å redusere husholdningers bruk av brensler som fører til høye luftforurensningsnivåer, og med hensyn til energieffektivisering og reduserte CO₂-utslipp, bør det være mulig for medlemsstatene å gi eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg som leverer en betydelig del av sin produksjon av nyttbar varme til et offentlig fjernvarmenett, mer tid til å tilpasse seg utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktivet.
- 22) Med tanke på den senere tids investeringer i biomasseanlegg som har som mål å øke bruken av fornybare energikilder, som allerede har ført til reduserte utslipp av forurensende stoffer, og for å ta hensyn til tilknyttede investeringssykluser, bør det være mulig for medlemsstatene å gi disse anleggene mer tid til å tilpasse seg utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktivet.
- 23) På grunn av den vesentlige rollen gasskompressorstasjoner spiller for pålitelig og sikker drift av nasjonale overføringsnett for gass og de særlige begrensningene knyttet til oppgradering av dem, bør det være mulig for medlemsstatene å gi mellomstore forbrenningsanlegg som driver slike stasjoner, mer tid til å tilpasse seg utslippsgrenseverdiene for nitrogenoksider fastsatt i dette direktivet.
- 24) I samsvar med artikkel 193 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) er dette direktivet ikke til hinder for at medlemsstatene opprettholder eller innfører strengere beskyttelsestiltak. Slike tiltak kan for eksempel være nødvendige i soner som ikke overholder grenseverdiene for luftkvalitet. I slike tilfeller bør medlemsstatene vurdere om det er behov for strengere utslippsgrenseverdier enn kravene fastsatt i dette direktivet, som et ledd i utviklingen av luftkvalitetsplaner i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/50/EF⁽⁹⁾. Ved slike vurderinger bør det tas hensyn til resultatet av utveksling av informasjon om den best mulige utslippsreduksjonen som kan oppnås med de beste tilgjengelige og nye teknologiene. Kommisjonen bør organisere slik utveksling av informasjon med medlemsstatene, de berørte industrigrenene, herunder driftsansvarlige og teknologileverandører, samt ikke-statlige organisasjoner, herunder de som fremmer miljøvern.

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/50/EF av 21. mai 2008 om kvaliteten på omgivelsesluft og renere luft for Europa (EUT L 152 av 11.6.2008, s. 1).

- 25) Medlemsstatene bør sikre at den driftsansvarlige for et mellomstort forbrenningsanlegg treffer de nødvendige tiltakene dersom kravene i dette direktivet ikke overholdes. Medlemsstatene bør opprette et system for å kontrollere at mellomstore forbrenningsanlegg overholder kravene i dette direktivet.
- 26) For å sikre en effektiv gjennomføring og håndheving av dette direktivet bør inspeksjoner, når det er mulig, samordnes med inspeksjoner som kreves i henhold til annet EU-regelverk, når det er relevant.
- 27) Bestemmelsene i dette direktivet om tilgang til opplysninger om direktivets gjennomføring bør anvendes på en slik måte at det sikres at europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF får full virkning⁽⁹⁾.
- 28) For å begrense byrden for små og mellomstore bedrifter som driver mellomstore forbrenningsanlegg, bør de driftsansvarliges administrative forpliktelser som gjelder levering av opplysninger, overvåking og rapportering stå i forhold til formålet, og dobbeltarbeid bør unngås, samtidig med at de tillater at den vedkommende myndigheten fører effektiv kontroll med overholdelsen.
- 29) For å sikre konsekvens og sammenheng i opplysningene fra medlemsstatene om gjennomføringen av dette direktivet, og for å fremme utveksling av informasjon mellom medlemsstatene og Kommisjonen, bør Kommisjonen, med bistand fra Det europeiske miljøvernbyrået, utarbeide et elektronisk rapporteringsverktøy som også kan brukes internt av medlemsstatene til nasjonale rapporterings- og databehandlingsformål.
- 30) Kommisjonen bør vurdere behovet for å endre utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II for nye mellomstore forbrenningsanlegg på grunnlag av den nyeste teknologien. I denne forbindelse bør Kommisjonen også vurdere behovet for å fastsette spesifikke utslippsgrenseverdier for andre forurensende stoffer, for eksempel karbonmonoksid, og eventuelle minstestandarder for energieffektivitet.
- 31) For å tilpasse seg den vitenskapelige og tekniske utviklingen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV for å tilpasse bestemmelsene om vurdering av overholdelse fastsatt i vedlegg III del 2 nr. 2, delegeres til Kommisjonen. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, også på ekspertnivå. Ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter bør Kommisjonen sørge for at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktivet og for å forenkle og effektivisere medlemsstatenes rapporteringsforpliktelser, bør Kommisjonen tildeles gjennomføringsmyndighet med hensyn til spesifikasjonene for de tekniske formatene for rapportering. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁰⁾.
- 33) Ettersom målene for dette direktivet, som er å forbedre miljøkvaliteten og menneskers helse, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 34) Dette direktivet er forenlig med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»). Dette direktivet har særlig som formål å sikre anvendelsen av paktens artikkel 37 om miljøvern.
- 35) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽¹¹⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidings tiltakene i berettigede tilfeller skal ledsages av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF av 28. januar 2003 om offentlig tilgang til miljøinformasjon, og om oppheving av rådsdirektiv 90/313/EØF (EUT L 41 av 14.2.2003, s. 26).

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Formål

I dette direktivet fastsettes regler for kontroll av utslipp av svoveldioksid (SO₂), nitrogenoksider (NO_x) og støv til luft fra mellomstore forbrenningsanlegg, og for dermed å redusere utslipp til luft og de mulige risikoene for menneskers helse og miljøet av slike utslipp.

I dette direktivet fastsettes også regler for overvåking av utslipp av karbonmonoksid (CO).

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktivet får anvendelse på forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på minst 1 MW og under 50 MW («mellomstore forbrenningsanlegg»), uansett hvilken type brensel de bruker.
2. Dette direktivet får også anvendelse på en kombinasjon av nye mellomstore forbrenningsanlegg i henhold til artikkel 4, herunder en kombinasjon der den samlede nominelle termiske effekten er på minst 50 MW, med mindre kombinasjonen utgjør et forbrenningsanlegg som omfattes av kapittel III i direktiv 2010/75/EU.
3. Dette direktivet får ikke anvendelse på
 - a) forbrenningsanlegg som omfattes av kapittel III eller kapittel IV i direktiv 2010/75/EU,
 - b) forbrenningsanlegg som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 97/68/EF⁽¹²⁾,
 - c) forbrenningsanlegg på driftsenheter med en samlet nominell termisk effekt på høyst 5 MW, som utelukkende bruker ubearbeidet hønsegjødsel, som nevnt i artikkel 9 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009⁽¹³⁾, som brensel,
 - d) forbrenningsanlegg der de gassformige forbrenningsproduktene brukes til direkte oppvarming, tørking eller enhver annen behandling av gjenstander eller materialer,
 - e) forbrenningsanlegg der de gassformige forbrenningsproduktene brukes til direkte gassfyrte oppvarming av innendørsområder for å forbedre forholdene på arbeidsplassen,
 - f) etterforbrenningsanlegg som er beregnet på å rense røykgassene fra industrielle prosesser ved forbrenning, og som ikke drives som uavhengige forbrenningsanlegg,
 - g) enhver teknisk innretning som brukes til framdrift av kjøretøyer, skip eller luftfartøyer,
 - h) gassturbiner og dieselmotorer når de brukes på offshoreplattformer,
 - i) anlegg for regenerering av katalysatorer til katalytisk krakking,
 - j) anlegg for omdanning av hydrogensulfid til svovel,
 - k) reaktorer brukt i den kjemiske industrien,
 - l) koksovnblokker,
 - m) cowper,
 - n) krematorier,
 - o) forbrenningsanlegg som forbrenner bare raffineribrenslar eller raffineribrenslar sammen med andre brenslar for energiproduksjon i mineralolje- og gassraffinerier,
 - p) gjenvinningskjeler i anlegg for produksjon av papirmasse.

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/68/EF av 16. desember 1997 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot utslipp av forurensende gasser og partikler fra forbrenningsmotorer som skal monteres i ikke-veigående mobile maskiner (EFT L 59 av 27.2.1998, s. 1).

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009 av 21. oktober 2009 om fastsettelse av hygieneregler for animalske biprodukter og avledede produkter som ikke er beregnet på konsum, og om oppheving av forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 1).

4. Dette direktivet får ikke anvendelse på forskningsvirksomhet, utviklingsvirksomhet eller forsøksvirksomhet knyttet til mellomstore forbrenningsanlegg. Medlemsstatene kan fastsette særlige vilkår for anvendelsen av dette nummeret.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktivet menes med

- 1) «utslipp» utstrømning i luften av stoffer fra et forbrenningsanlegg,
- 2) «utslippsgrenseverdi» den tillatte mengden av et stoff som røykgass fra et forbrenningsanlegg kan inneholde, og som i løpet av et gitt tidsrom kan strømme ut i luften,
- 3) «nitrogenoksider» (NO_x) nitrogenmonoksid og nitrogendioksid, uttrykt som nitrogendioksid (NO₂),
- 4) «støv» partikler i enhver form, struktur eller tetthet som er dispergert i gassfasen under forholdene på prøvetakingspunktet, som kan samles opp gjennom filtrering under angitte forhold etter representativ prøvetaking av den gassen som skal analyseres, og som forblir oppstrøms av filteret og på filteret etter tørking under nærmere angitte forhold,
- 5) «forbrenningsanlegg» enhver teknisk innretning der brensel oksideres i den hensikt å bruke varmen som utvikles på denne måten,
- 6) «eksisterende forbrenningsanlegg» et forbrenningsanlegg som ble satt i drift før 20. desember 2018, eller som det er gitt tillatelse til før 19. desember 2017 i henhold til nasjonal lovgivning, forutsatt at anlegget settes i drift senest 20. desember 2018,
- 7) «nytt forbrenningsanlegg» et annet forbrenningsanlegg enn et eksisterende forbrenningsanlegg,
- 8) «motor» en gassmotor, en dieselmotor eller en dobbeltdrivstoffmotor,
- 9) «gassmotor» en forbrenningsmotor som fungerer etter ottoprinsippet og bruker gnisttenning for å forbrenne brensel,
- 10) «dieselmotor» en forbrenningsmotor som fungerer etter dieselprensippet og bruker kompresjonstenning for å forbrenne brensel,
- 11) «dobbeltdrivstoffmotor» en forbrenningsmotor som bruker kompresjonstenning og fungerer etter dieselprensippet ved forbrenning av flytende brensel og etter ottoprinsippet ved forbrenning av gassformige brensel,
- 12) «gasturbin» enhver roterende maskin som omdanner termisk energi til mekanisk arbeid, og som i hovedsak består av en kompressor, en termisk innretning der brensel oksideres for oppvarming av arbeidsvæsken samt en turbin; dette omfatter både gasturbiner med åpen syklus og gasturbiner med kombinert syklus samt gasturbiner i kraftvarmemodus, alle med eller uten tilleggsfyring,
- 13) «lite, isolert nett» et lite, isolert nett som definert i artikkel 2 nr. 26 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/72/EU⁽¹⁴⁾,
- 14) «isolert mikronett» et isolert mikronett som definert i artikkel 2 nr. 27 i direktiv 2009/72/EF,
- 15) «brensel» ethvert fast, flytende eller gassformig brennbart materiale,
- 16) «raffineribrensel» fast, flytende eller gassformig brennbart materiale fra destillasjons- og konverteringsfasene ved raffinering av råolje, herunder raffineribrenngass, syntesegass, raffinerioljer og petroleumskoks,
- 17) «avfall» avfall som definert i artikkel 3 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/72/EF av 13. juli 2009 om felles regler for det indre marked for elektrisk kraft og om oppheving av direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 av 14.8.2009, s. 55).

⁽¹⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

18) «biomasse» ett av følgende:

- a) Produkter som består av et vegetabilsk materiale fra landbruk eller skogbruk, og som kan benyttes som brensel i den hensikt å gjenvinne materialets energiinnhold.
- b) Følgende avfall:
 - i) Vegetabilsk avfall fra landbruk og skogbruk.
 - ii) Vegetabilsk avfall fra næringsmiddelindustrien, dersom den produserte varmen gjenvinnes.
 - iii) Fiberholdig vegetabilsk avfall fra produksjon av ny papirmasse og fra produksjon av papir fra papirmasse, dersom dette samforbrennes på produksjonsstedet og den produserte varmen gjenvinnes.
 - iv) Korkavfall.
 - v) Treavfall, med unntak av treavfall som kan inneholde halogenerte organiske forbindelser eller tungmetaller som er resultat av behandling med treimpregneringsmidler eller påføring av overflatebelegg, og som særlig omfatter treavfall som stammer fra bygge- og rivingsavfall.

19) «gassolje»

- a) ethvert petroleumsbasert flytende brensel som er klassifisert under KN-kode 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19, eller
- b) ethvert petroleumsbasert flytende brensel hvorav mindre enn 65 volumprosent (herunder destillasjonstap) destilleres ved 250 °C og hvorav minst 85 volumprosent (herunder destillasjonstap) destilleres ved 350 °C etter ASTM D86-metoden,

20) «naturgass» naturlig forekommende metan med høyst 20 volumprosent nøytralgasser og andre bestanddeler,

21) «tung brennolje»

- a) ethvert petroleumsbasert flytende brensel som er klassifisert under KN-kode 2710 19 51–2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 eller 2710 20 39, eller
- b) ethvert petroleumsbasert flytende brensel, unntatt gassolje som definert i nr. 19, som ut fra sine destillasjonsgrenser hører inn under kategorien tungoljer beregnet på bruk som brensel, og hvorav mindre enn 65 volumprosent (herunder destillasjonstap) destillerer ved 250 °C etter ASTM D86-metoden. Dersom destillasjonen ikke kan bestemmes etter ASTM D86-metoden, klassifiseres petroleumsproduktet også som tung brennolje,

22) «driftstimer» det tidsrom uttrykt i timer da et forbrenningsanlegg er i drift og slipper ut utslipp til luft, unntatt perioder med driftsstart og driftsstans,

23) «driftsansvarlig» enhver fysisk eller juridisk person som driver eller eier forbrenningsanlegget, eller som eventuelt i henhold til nasjonal lovgivning har fått overdratt den avgjørende økonomiske råderetten over anleggets tekniske drift,

24) «sone» en del av en medlemsstats territorium, fastlagt av medlemsstaten med sikte på vurdering og styring av luftkvalitet, som fastsatt i direktiv 2008/50/EF.

Artikkel 4

Sammenlegging

En kombinasjon av to eller flere nye mellomstore forbrenningsanlegg skal anses som et enkelt forbrenningsanlegg ved anvendelsen av dette direktivet, og deres nominelle termiske effekt skal legges sammen for å beregne anleggets samlede nominelle termiske effekt, dersom

— røykgassene fra slike mellomstore forbrenningsanlegg slippes ut gjennom en felles skorstein, eller

— røykgassene fra slike mellomstore forbrenningsanlegg, etter den vedkommende myndighetens vurdering og idet det tas hensyn til tekniske og økonomiske faktorer, kan slippes ut gjennom en felles skorstein.

Artikkel 5

Tillatelser og registreringer

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at ingen nye mellomstore forbrenningsanlegg drives uten tillatelse eller uten å være registrert.
2. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at ingen eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW fra og med 1. januar 2024 drives uten tillatelse eller uten å være registrert.

Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at ingen eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på høyst 5 MW fra og med 1. januar 2029 drives uten tillatelse eller uten å være registrert.

3. Medlemsstatene skal fastsette framgangsmåten for å gi tillatelse eller for registrering med hensyn til mellomstore forbrenningsanlegg. Denne framgangsmåten skal minst omfatte en forpliktelse for den driftsansvarlige til å underrette den vedkommende myndigheten om driften av eller planen om å drive et mellomstort forbrenningsanlegg, og minst framlegge de opplysningene som er oppført i vedlegg I.
4. Den vedkommende myndigheten skal registrere eller innlede framgangsmåten for å gi tillatelse til det mellomstore forbrenningsanlegget innen én måned etter at den driftsansvarlige har framlagt opplysningene nevnt i nr. 3. Den vedkommende myndigheten skal underrette operatøren om en slik registrering eller om innledningen av framgangsmåten for å gi tillatelse.
5. Den vedkommende myndigheten skal føre et register med opplysninger om hvert mellomstort forbrenningsanlegg, herunder opplysningene oppført i vedlegg I samt de opplysningene som er innhentet i henhold til artikkel 9. Eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg skal oppføres i registeret fra registreringsdatoen eller fra datoen da tillatelse ble gitt i samsvar med dette direktivet. Den vedkommende myndigheten skal gjøre opplysningene i registeret tilgjengelige for offentligheten, blant annet via internett, i samsvar med direktiv 2003/4/EF.
6. Uten at det berører mellomstore forbrenningsanleggs plikt til å ha tillatelse eller til å bli registrert, kan medlemsstatene innlemme krav for visse kategorier av mellomstore forbrenningsanlegg i generelle bindende regler. Dersom generelle bindende regler vedtas, er det tilstrekkelig at tillatelsen eller registreringen inneholder en henvisning til disse reglene.
7. For mellomstore forbrenningsanlegg som er en del av et anlegg som omfattes av kapittel II i direktiv 2010/75/EU, skal kravene i denne artikkelen anses å være oppfylt dersom det nevnte direktivet overholdes.
8. Enhver tillatelse som gis eller registrering som utføres i henhold til annen nasjonal lovgivning eller annet EU-regelverk, kan kombineres med tillatelsen eller registreringen som kreves i henhold til nr. 1, slik at de utgjør én enkelt tillatelse eller registrering, forutsatt at den ene tillatelsen eller registreringen inneholder de opplysningene som kreves i henhold til denne artikkelen.

Artikkel 6

Utslippsgrenseverdier

1. Uten at det berører anvendelsen av kapittel II i direktiv 2010/75/EU, skal, når det er relevant, utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II til dette direktivet få anvendelse på mellomstore forbrenningsanlegg.

Utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II får ikke anvendelse på mellomstore forbrenningsanlegg på Kanariøyene, i de franske oversjøiske departementene, på Azorene og på Madeira. De berørte medlemsstatene skal fastsette utslippsgrenseverdier for disse anleggene for å redusere deres utslipp til luft og de mulige risikoene for menneskers helse og miljøet.

2. Fra 1. januar 2025 skal utslipp til luft av SO₂, NO_x og støv fra et eksisterende mellomstort forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW ikke overstige utslippsgrenseverdiene fastsatt i tabell 2 og 3 i vedlegg II del 1.

Fra 1. januar 2030 skal utslipp til luft av SO₂, NO_x og støv fra et eksisterende mellomstort forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på høyst 5 MW ikke overstige utslippsgrenseverdiene fastsatt i tabell 1 og 3 i vedlegg II del 1.

3. Medlemsstatene kan unnta eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg som ikke er i drift mer enn 500 driftstimer per år, som et glidende gjennomsnitt for et tidsrom på fem år, fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i tabell 1, 2 og 3 i vedlegg II del 1.

Medlemsstatene kan forlenge grensen nevnt i første ledd til 1000 driftstimer ved følgende nødssituasjoner eller ekstraordinære omstendigheter:

- For produksjon av reserveelektrisitet på sammenhørende øyer ved brudd på hovedstrømtilførselen til en øy.
- Mellomstore forbrenningsanlegg som brukes til varmeproduksjon i perioder med usedvanlig kaldt vær.

I alle tilfeller som er fastsatt i dette nummeret, får en utslippsgrenseverdi for støv på 200 mg/Nm³ anvendelse på anlegg som forbrenner faste brensl.

4. Eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg som inngår i små, isolerte nett eller isolerte mikronett, skal fra 1. januar 2030 overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i tabell 1, 2 og 3 i vedlegg II del 1.

5. Fram til 1. januar 2030 kan medlemsstatene unnta eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II, forutsatt at minst 50 % av anleggets produksjon av nyttbar varme, som et glidende gjennomsnitt for et tidsrom på fem år, leveres i form av damp eller varmtvann til et offentlig fjernvarmenett. Ved et slikt unntak skal utslippsgrenseverdiene fastsatt av den vedkommende myndigheten ikke overstige 1100 mg/Nm³ for SO₂ og 150 mg/Nm³ for støv.

Fram til 1. januar 2030 kan medlemsstatene unnta mellomstore forbrenningsanlegg som forbrenner fast biomasse som hovedbrensel, som ligger i soner der det ved vurderinger i henhold til direktiv 2008/50/EF er sikret at grenseverdiene i det nevnte direktivet overholdes, fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene for støv fastsatt i vedlegg II til dette direktivet. Ved et slikt unntak skal utslippsgrenseverdiene fastsatt av den vedkommende myndigheten ikke overstige 150 mg/Nm³ for støv.

Den vedkommende myndigheten skal i alle tilfeller sørge for at ingen betydelig forurensning forårsakes, og at et høyt vernnivå for miljøet som helhet oppnås.

6. Fram til 1. januar 2030 kan medlemsstatene unnta eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW og som brukes til å drive kompressorstasjoner for gass som er nødvendige for å sikre en sikker og pålitelig drift av et nasjonalt transmisjonsnett for gass, fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene for NO_x fastsatt i tabell 3 i vedlegg II del 1.

7. Fra 20. desember 2018 skal utslipp til luft av SO₂, NO_x og støv fra et nytt mellomstort forbrenningsanlegg ikke overstige utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II del 2.

8. Medlemsstatene kan unnta nye mellomstore forbrenningsanlegg som ikke er i drift mer enn 500 driftstimer per år, som et glidende gjennomsnitt for et tidsrom på fem år, fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II del 2. Ved et slikt unntak får en utslippsgrenseverdi for støv på 100 mg/Nm³ anvendelse på anlegg som forbrenner faste brensl.

9. I soner eller deler av soner som ikke overholder grenseverdiene for luftkvalitet fastsatt i direktiv 2008/50/EF, skal medlemsstatene vurdere om det som ledd i utviklingen av luftkvalitetsplaner nevnt i artikkel 23 i direktiv 2008/50/EF, for enkelte mellomstore forbrenningsanlegg i disse sonene eller delene av soner, er behov for strengere utslippsgrenseverdier enn dem som er fastsatt i dette direktivet, samtidig som det tas hensyn til resultatene av utvekslingen av informasjon nevnt i nr. 10 i denne artikkelen, forutsatt at anvendelsen av slike utslippsgrenseverdier på en effektiv måte bidrar til en merkbar forbedring av luftkvaliteten.

10. Kommisjonen skal organisere en utveksling av informasjon med medlemsstatene, de berørte industrigrenene samt ikke-statlige organisasjoner om utslippsnivåer som kan oppnås ved hjelp av de beste tilgjengelige og nye teknologier, samt kostnadene knyttet til dette.

Kommisjonen skal offentliggjøre resultatene av denne informasjonsutvekslingen.

11. Den vedkommende myndigheten kan tillate at plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene for SO₂ fastsatt i artikkel 2 og 7, utsettes i en periode på høyst seks måneder når det gjelder mellomstore forbrenningsanlegg som normalt bruker brensel med lavt svovelinhold, dersom den driftsansvarlige ikke er i stand til å overholde utslippsgrenseverdiene fordi forsyningen av brensel med lavt svovelinhold er avbrutt på grunn av alvorlig mangel på slikt brensel.

Medlemsstatene skal innen én måned underrette Kommisjonen om ethvert unntak som gis i henhold til første ledd.

12. Den vedkommende myndigheten kan gi unntak fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i nr. 2 og 7 når et mellomstort forbrenningsanlegg som normalt bare bruker gassformig brensel, og som ellers ville måtte utstyres med sekundært renseutstyr, unntaksvis må bruke andre brenslere på grunn av et plutselig avbrudd i gassforsyningen. Et slikt unntak kan gis for høyst ti dager, med mindre den driftsansvarlige godtgjør for den vedkommende myndigheten at en lengre periode er berettiget.

Medlemsstatene skal innen én måned underrette Kommisjonen om ethvert unntak som gis i henhold til første ledd.

13. Dersom et mellomstort forbrenningsanlegg bruker to eller flere brenseltyper samtidig, skal utslippsgrenseverdien for hvert forurensende stoff beregnes ved å

- a) benytte den utslippsgrenseverdien for hver brenselstype som er fastsatt i vedlegg II,
- b) bestemme de veide utslippsgrenseverdiene for hver brenselstype ved at hver av utslippsgrenseverdiene nevnt i bokstav a) multipliseres med den termiske effekten tilført av hvert brensel, og dividere hvert av multiplikasjonsproduktene med summen av den termiske effekten tilført av samtlige brenslere, og
- c) legge sammen de veide utslippsgrenseverdiene for hvert brensel.

Artikkel 7

Den driftsansvarliges forpliktelser

1. Medlemsstatene skal sikre at den driftsansvarlige overvåker utslippene i samsvar med minst vedlegg III del 1.
2. For mellomstore forbrenningsanlegg som bruker flere brenseltyper, skal overvåking av utslipp foretas under forbrenning av et brensel eller en brenselblanding som sannsynligvis vil føre til det høyeste utslippsnivået, og i en periode som tilsvarende normale driftsforhold.
3. Den driftsansvarlige skal føre et register over og behandle alle overvåkingsresultater på en slik måte at det blir mulig å kontrollere at utslippsgrenseverdiene overholdes i samsvar med reglene fastsatt i vedlegg III del 2.
4. For mellomstore forbrenningsanlegg der det brukes sekundært renseutstyr for å overholde utslippsgrenseverdiene, skal den driftsansvarlige føre et register som viser at det nevnte utstyret fungerer effektivt i kontinuerlig drift, eller oppbevare opplysninger der dette framgår.
5. Den driftsansvarlige for et mellomstort forbrenningsanlegg skal oppbevare følgende:
 - a) Tillatelsen eller registreringsbeviset fra den vedkommende myndigheten, og dersom det er relevant, en oppdatert versjon av dette samt tilhørende opplysninger.
 - b) Overvåkingsresultatene og opplysningene nevnt i nr. 3 og 4.
 - c) Dersom det er relevant, et register over driftstimer som nevnt i artikkel 6 nr. 3 og 8.
 - d) Et register over typen og mengden brensel som brukes i anlegget, og eventuell funksjonssvikt eller driftsstans ved det sekundære renseutstyret.
 - e) Et register over tilfeller av manglende overholdelse og hvilke tiltak som er truffet, som nevnt i nr. 7.

Dataene og opplysningene nevnt i første ledd bokstav b)–e) skal oppbevares i minst seks år.

6. Den driftsansvarlige skal, uten unødig opphold, på anmodning gjøre dataene og opplysningene oppført i nr. 5 tilgjengelig for den vedkommende myndigheten. Den vedkommende myndigheten kan framlegge en slik anmodning for å kunne kontrollere at kravene i dette direktivet er oppfylt. Den vedkommende myndigheten skal framlegge en slik anmodning dersom en privatperson anmoder om tilgang til dataene eller opplysningene oppført i nr. 5.

7. Ved manglende overholdelse av utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II skal den driftsansvarlige treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at vilkårene oppfylles snarest mulig, uten at dette berører tiltakene som kreves i henhold til artikkel 8. Medlemsstatene skal fastsette regler for hvilke opplysninger om tilfeller av manglende overholdelse som de driftsansvarlige skal gi til den vedkommende myndigheten, samt hvor ofte og i hvilket format opplysningene skal gis.

8. Den driftsansvarlige skal gi den vedkommende myndigheten all nødvendig bistand, slik at den kan gjennomføre inspeksjoner og besøk på anlegget, ta prøver og samle inn alle opplysninger som er nødvendige for at den skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktivets formål.

9. Den driftsansvarlige skal sørge for at perioder med driftsstart og driftstans i det mellomstore forbrenningsanlegget blir så kortvarige som mulig.

Artikkel 8

Kontroll av overholdelse

1. Medlemsstatene skal sikre at gyldige utslippsverdier som overvåkes i samsvar med vedlegg III, ikke overskrider utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg II.

2. Medlemsstatene skal opprette et effektivt system på grunnlag av enten miljøinspeksjoner eller andre tiltak for å kontrollere at kravene i dette direktivet overholdes.

3. Ved manglende overholdelse skal medlemsstatene, i tillegg til tiltakene som den driftsansvarlige har truffet i henhold til artikkel 7 nr. 7, sikre at den vedkommende myndigheten krever at den driftsansvarlige treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre at kravene igjen blir overholdt uten unødig opphold.

Dersom manglende overholdelse fører til en betydelig forringelse av den lokale luftkvaliteten, skal driften av det mellomstore forbrenningsanlegget innstilles inntil kravene igjen blir overholdt.

Artikkel 9

Endringer av mellomstore forbrenningsanlegg

Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at den driftsansvarlige uten unødig opphold underretter den vedkommende myndigheten om alle planlagte endringer av det mellomstore forbrenningsanlegget som kan påvirke de gjeldende utslippsgrenseverdiene.

Den vedkommende myndigheten skal eventuelt oppdatere tillatelsen eller registreringen tilsvarende.

Artikkel 10

Vedkommende myndigheter

Medlemsstatene skal utpeke de vedkommende myndighetene som skal ha ansvar for å ivareta forpliktelsene i henhold til dette direktivet.

Artikkel 11

Rapportering

1. Medlemsstatene skal innen 1. oktober 2026 og 1. oktober 2031 framlegge en rapport for Kommisjonen med kvalitative og kvantitative opplysninger om gjennomføringen av dette direktivet, og om eventuelle tiltak som er truffet for å bekrefte at driften av mellomstore forbrenningsanlegg oppfyller kravene i dette direktivet, og om eventuelle håndhevingstiltak i forbindelse med dette.

Den første rapporten som er nevnt i første ledd, skal omfatte et anslag over de samlede årlige utslippene av SO₂, NO_x og støv fra mellomstore forbrenningsanlegg, gruppert etter anleggstype, brenseltype og kapasitetsklasse.

2. Medlemsstatene skal også innen 1. januar 2021 framlegge en rapport for Kommisjonen med et anslag over de samlede årlige utslippene av CO og alle tilgjengelige opplysninger om CO-konsentrasjonen i utslipp fra mellomstore forbrenningsanlegg, gruppert etter brenseltype og kapasitetsklasse.

3. I forbindelse med rapporteringen nevnt i nr. 1 og 2 skal Kommisjonen stille et elektronisk rapporteringsverktøy til rådighet for medlemsstatene.

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette de tekniske formatene for rapportering for å forenkle og effektivisere medlemsstatenes rapporteringsforpliktelser i forbindelse med opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 15.

4. Kommisjonen skal framlegge en sammendragsrapport for Europaparlamentet og Rådet innen tolv måneder etter å ha mottatt rapportene fra medlemsstatene i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, og idet det tas hensyn til opplysninger som er gjort tilgjengelige i samsvar med artikkel 6 nr. 11 og 12.

5. Når Kommisjonen utfører sine oppgaver i henhold til nr. 3 og 4, skal den bistås av Det europeiske miljøvernbyrået.

Artikkel 12

Gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal innen 1. januar 2020 gjennomgå framdriften i forbindelse med mellomstore forbrenningsanleggs energieffektivitet og vurdere fordelene ved å fastsette minstestandarder for energieffektivitet i samsvar med de beste tilgjengelige teknikkene.

2. Kommisjonen skal innen 1. januar 2023 vurdere behovet for å gjennomgå bestemmelsene om anlegg som inngår i små, isolerte nett eller isolerte mikronett, samt vedlegg II del 2 på grunnlag av den nyeste teknologien.

Som en del av denne gjennomgåelsen skal Kommisjonen også vurdere om det er behov for å regulere CO-utslippene for visse eller alle typer mellomstore forbrenningsanlegg.

Deretter skal det finne sted en gjennomgåelse hvert tiende år der det blant annet skal vurderes om det er hensiktsmessig å fastsette strengere utslippsgrenseverdier, særlig for nye mellomstore forbrenningsanlegg.

3. Kommisjonen skal framlegge en rapport om resultatene av gjennomgåelsene nevnt i nr. 1 og 2 for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget av et forslag til regelverk.

Artikkel 13

Endring av vedlegg

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 14 for å tilpasse del 2 nr. 2 i vedlegg III til dette direktivet til den vitenskapelige og tekniske utviklingen.

Artikkel 14

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.

2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 13 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 18. desember 2015. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 13 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 13 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen to måneder etter at Europaparlamentet og Rådet er underrettet om rettsakten, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 15

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 75 nr. 1 i direktiv 2010/75/EU. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 16

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktivet, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene innen 19. desember 2017 og omgående underrette Kommisjonen om alle senere endringer.

Artikkel 17

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 19. desember 2017 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler.

Artikkel 18

Ikrafttredelse

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 19

Adressater

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 25. november 2015.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. SCHMIT

Formann

*VEDLEGG I***OPPLYSNINGER SOM DEN DRIFTSANSVARLIGE SKAL FRAMLEGGE FOR DEN VEDKOMMENDE MYNDIGHETEN**

1. Det mellomstore forbrenningsanleggets samlede nominelle termiske effekt (MW).
 2. Type mellomstort forbrenningsanlegg (dieselmotor, gassturbin, dobbeltdrivstoffmotor, annen motor eller annet mellomstort forbrenningsanlegg).
 3. Type og andel brensler som benyttes i henhold til brenselkategoriene fastsatt i vedlegg II.
 4. Datoen da det mellomstore forbrenningsanlegget ble satt i drift, eller dersom den eksakte datoen ikke er kjent, dokumentasjon på at anlegget ble satt i drift før 20. desember 2018.
 5. Virksomhetssektoren for det mellomstore forbrenningsanlegget, eller hvilken virksomhet det benyttes i (NACE-kode).
 6. Forventet antall årlige driftstimer for det mellomstore forbrenningsanlegget samt gjennomsnittlig belastning ved drift.
 7. Dersom muligheten for unntak benyttes i henhold til artikkel 6 nr. 3 eller 8, en erklæring undertegnet av den driftsansvarlige om at det mellomstore forbrenningsanlegget ikke vil være i drift mer enn det antallet timer som er angitt i disse numrene.
 8. Den driftsansvarliges navn og forretningskontor, og dersom det gjelder mellomstore forbrenningsanlegg som er stasjonære, adressen der anlegget ligger.
-

VEDLEGG II

UTSLIPPSGRENSERVERDIER NEVNT I ARTIKKEL 6

Alle utslippsgrenseverdier som er fastsatt i dette vedlegget, defineres ved en temperatur på 273,15 K, et trykk på 101,3 kPa etter korrigering for vandampinnholdet i røykgassene og med et standardisert O₂-innhold på 6 % for mellomstore forbrenningsanlegg som bruker faste brensler, 3 % for andre mellomstore forbrenningsanlegg enn motorer og gassturbiner som bruker flytende og gassformige brensler, og 15 % for motorer og gassturbiner.

DEL 1

Utslippsgrenseverdier for eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg

Tabell 1

Utslippsgrenseverdier (mg/Nm³) for eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 5 MW, bortsett fra motorer og gassturbiner

Forurensende stoff	Fast biomasse	Andre faste brensler	Gassolje	Andre flytende brensler enn gassolje	Naturgass	Andre gassformige brensler enn naturgass
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Støv	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Verdien gjelder ikke for anlegg som utelukkende forbrenner fast trebasert biomasse.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ for anlegg som forbrenner halm.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ for gasser med lav brennverdi fra koksverk i jern- og stålindustrien.

Tabell 2

Utslippsgrenseverdier (mg/Nm³) for eksisterende mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW, bortsett fra motorer og gassturbiner

Forurensende stoff	Fast biomasse	Andre faste brensler	Gassolje	Andre flytende brensler enn gassolje	Naturgass	Andre gassformige brensler enn naturgass
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Støv	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Verdien gjelder ikke for anlegg som utelukkende forbrenner fast trebasert biomasse.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ for anlegg som forbrenner halm.

⁽³⁾ 1100 mg/Nm³ for anlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW og høyst 20 MW.

⁽⁴⁾ Fram til 1. januar 2030: 850 mg/Nm³ for anlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW og høyst 20 MW som forbrenner tung fyringsolje.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ for gasser med lav brennverdi fra koksverk, og 200 mg/Nm³ for gasser med lav brennverdi fra masovner i jern- og stålindustrien.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ for biogass.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ for anlegg med en nominell termisk effekt på over 5 MW og høyst 20 MW.

Tabell 3

Utslippsgrenseverdier (mg/Nm³) for eksisterende motorer og gassturbiner

Forurensende stoff	Type mellomstort forbrenningsanlegg	Gassolje	Andre flytende brenslers enn gassolje	Naturgass	Andre gassformige brenslers enn naturgass
SO ₂	Motorer og gassturbiner	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Motorer	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Gassturbiner ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Støv	Motorer og gassturbiner	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ for biogass.

⁽²⁾ 130 mg/Nm³ for gasser med lav brennverdi fra koksverk, og 65 mg/Nm³ for gasser med lav brennverdi fra masovner i jern- og stålindustrien.

⁽³⁾ 1850 mg/Nm³ i følgende tilfeller:

i) For dieselmotorer der konstruksjonen ble påbegynt før 18. mai 2006.

ii) For dobbeltdrivstoffmotorer når de bruker flytende drivstoff.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ for motorer med en nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 5 MW.

⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ for motorer med en nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 5 MW. 225 mg/Nm³ for motorer med en nominell termisk effekt på over 5 MW og høyst 20 MW.

⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ for dobbeltdrivstoffmotorer når de bruker gassformig drivstoff.

⁽⁷⁾ Utslippsgrenseverdiene gjelder bare når belastningen overstiger 70 %.

⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ for anlegg med en nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 20 MW.

DEL 2

Utslippsgrenseverdier for nye mellomstore forbrenningsanlegg

Tabell 1

Utslippsgrenseverdier (mg/Nm³) for nye mellomstore forbrenningsanlegg, bortsett fra motorer og gassturbiner

Forurensende stoff	Fast biomasse	Andre faste brenslers	Gassolje	Andre flytende brenslers enn gassolje	Naturgass	Andre gassformige brenslers enn naturgass
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Støv	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Verdien gjelder ikke for anlegg som utelukkende forbrenner fast trebasert biomasse.

⁽²⁾ Fram til 1. januar 2025, 1700 mg/Nm³ for anlegg som inngår i små, isolerte nett eller isolerte mikronett.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ for gasser med lav brennverdi fra koksverk, og 200 mg/Nm³ for gasser med lav brennverdi fra masovner i jern- og stålindustrien.

⁽⁴⁾ 100 mg/Nm³ for biogass.

⁽⁵⁾ 500 mg/Nm³ for anlegg med en samlet nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 5 MW.

⁽⁶⁾ Fram til 1. januar 2025, 450 mg/Nm³ ved forbrenning av tung brennolje som inneholder mellom 0,2 % og 0,3 % N og 360 mg/Nm³ når de fyres med tung brennolje som inneholder under 0,2 % N for anlegg som inngår i små, isolerte nett eller isolerte mikronett.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ for anlegg med en samlet nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 5 MW, 30 mg/Nm³ for anlegg med en samlet nominell termisk effekt på over 5 MW og høyst 20 MW.

⁽⁸⁾ 50 mg/Nm³ for anlegg med en samlet nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 5 MW.

Tabell 2

Utslippsgrenseverdier (mg/Nm³) for nye motorer og gassturbiner

Forurensende stoff	Type mellomstort forbrenningsanlegg	Gassolje	Andre flytende brensler enn gassolje	Naturgass	Andre gassformige brensler enn naturgass
SO ₂	Motorer og gassturbiner	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Motorer ⁽³⁾ (4)	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ (6)	95 ⁽⁷⁾	190
	Gassturbiner ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Støv	Motorer og gassturbiner	—	10 ⁽¹⁰⁾ (11)	—	—

(¹) Fram til 1. januar 2025: 590 mg/Nm³ for dieselmotorer som inngår i små, isolerte nett eller isolerte mikronett.

(²) 40 mg/Nm³ for biogass.

(³) Motorer som kjøres mellom 500 og 1500 timer i året, kan unntas fra plikten til å overholde utslippsgrenseverdiene dersom de benytter primære tiltak for å begrense NO_x-utslippene og oppfyller utslippsgrenseverdiene fastsatt i fotnote (4).

(⁴) Fram til 1. januar 2025 i små, isolerte nett og isolerte mikronett: 1850 mg/Nm³ for dobbeltdrivstoffmotorer når de bruker flytende drivstoff og 380 mg/Nm³ når de bruker gassformig drivstoff, 1300 mg/Nm³ for dieselmotorer med ≤ 1200 o/min med en samlet nominell termisk effekt på høyst 20 MW og 1850 mg/Nm³ for dieselmotorer med en samlet nominell termisk effekt på over 20 MW, 750 mg/Nm³ for dieselmotorer med > 1200 o/min.

(⁵) 225 mg/Nm³ for dobbeltdrivstoffmotorer når de bruker flytende drivstoff.

(⁶) 225 mg/Nm³ for dieselmotorer med en samlet nominell termisk effekt på høyst 20 MW med ≤ 1200 o/min.

(⁷) 190 mg/Nm³ for dobbeltdrivstoffmotorer når de bruker gassformig drivstoff.

(⁸) Disse utslippsgrenseverdiene gjelder bare når belastningen overstiger 70 %.

(⁹) Fram til 1. januar 2025: 550 mg/Nm³ for anlegg som inngår i små, isolerte nett eller isolerte mikronett.

(¹⁰) Fram til 1. januar 2025: 75 mg/Nm³ for dieselmotorer som inngår i små, isolerte nett eller isolerte mikronett.

(¹¹) 20 mg/Nm³ for anlegg med en samlet nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 5 MW.

VEDLEGG III

OVERVÅKING AV UTSLIPP OG VURDERING AV OVERHOLDELSE

DEL 1

Den driftsansvarliges overvåking av utslipp

1. Det skal gjennomføres periodiske målinger minst
 - hvert tredje år for mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 20 MW,
 - hvert år for mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på over 20 MW.
2. Som et alternativ til hyppigheten nevnt i nr. 1 skal det for mellomstore forbrenningsanlegg som omfattes av artikkel 6 nr. 3 eller 8, gjennomføres periodiske målinger minst hver gang følgende antall driftstimer er tilbakelagt:
 - Tre ganger det høyeste antallet gjennomsnittlige årlige antall driftstimer som i henhold til artikkel 6 nr. 3 eller 8 får anvendelse for mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på minst 1 MW og høyst 20 MW.
 - Det høyeste antallet gjennomsnittlige årlige antall driftstimer som i henhold til artikkel 6 nr. 3 eller 8 får anvendelse for mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell termisk effekt på over 20 MW.

De periodiske målingene skal i alle tilfeller utføres minst én gang hvert femte år.

3. Målinger skal bare kreves for
 - a) forurensende stoffer som det er fastsatt en utslippsgrenseverdi for i dette direktivet for det berørte anlegget,
 - b) CO fra alle anlegg.
4. De første målingene skal utføres innen fire måneder etter at anlegget har fått tillatelse eller er blitt registrert, eller etter datoen da det ble satt i drift, avhengig av hvilken dato som kommer sist.
5. Som et alternativ til målingene av SO₂ nevnt i nr. 1, 2 og 3 bokstav a) kan det brukes andre framgangsmåter som er kontrollert og godkjent av den vedkommende myndigheten, for å bestemme utslippene av SO₂.
6. Som et alternativ til de periodiske målingene nevnt i nr. 1 kan medlemsstatene kreve kontinuerlige målinger.

Ved kontinuerlige målinger skal de automatiserte målesystemene kontrolleres ved hjelp av parallellmålinger etter referansemålingene minst én gang i året, og den driftsansvarlige skal underrette den vedkommende myndigheten om resultatene av disse kontrollene.

7. Prøvetaking og analyse av forurensende stoffer og målinger av prosessparametere samt eventuelle alternativer som brukes som nevnt i nr. 5 og 6, skal være basert på metoder som gir pålitelige, representative og sammenlignbare resultater. Metoder som oppfyller harmoniserte EN-standards, skal antas å oppfylle dette kravet. Under hver måling skal anlegget være i drift under stabile forhold og med en representativ jevn belastning. Perioder med driftsstart og driftsstans skal i den forbindelse unntas.

DEL 2

Vurdering av overholdelse

1. Ved periodiske målinger skal utslippsgrenseverdiene fastsatt i artikkel 6 anses som overholdt dersom resultatene av hver serie målinger eller av de andre framgangsmåtene som er definert og fastlagt i samsvar med reglene fastsatt av den vedkommende myndigheten, ikke overstiger de relevante utslippsgrenseverdiene.

2. Ved kontinuerlige målinger skal overholdelse av utslippsgrenseverdiene nevnt i artikkel 6 vurderes som fastsatt i del 4 nr. 1 i vedlegg V til direktiv 2010/75/EU.

De validerte gjennomsnittsverdiene fastsettes som angitt i del 3 nr. 9 og 10 i vedlegg V til direktiv 2010/75/EU.

3. Ved beregningen av gjennomsnittlige utslippsverdier skal det ikke tas hensyn til verdiene som måles i tidsrommene nevnt i artikkel 6 nr. 11 og 12 samt i perioder med driftsstart og driftsstans.
